

Mutluluğun Meali

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 31 Ağustos 2025

Düş iklimlerinde metruk gölgeler
İzini sürdüğüm aşkın reçinesine
Yapışan ellerim kayıp sesimin de
İçinde saklıydı gizem
Sarkıtların girdabında
Görkemli bir vaveyla
Çat kapı aşk tıpkı soluğunu tutan
Yabancı bir güfte
İri gözlerinde aşkın
Kaybolan titrek benliğim
Gönül gözünde bir yarık
Fıtratı belirsizliğin
Şükür ki vardı bir bilen
Beni daha iyi bilen benden
Sözcükler nakkaşı mevsimin
Sür git hezeyanlara kapılan serkeş yüreğim
Kordandı satırlar
Kör yetilerimle bilediğim
Her rengin de iz düşümü
Karanlığa nispet eden el feneri mevsimin
Bir sefil kuş ki s/üzülen
Gözlerinden ettiğim yeminlerin
En aykırı gölgenin dahi payidar olduğu
Oysaki insan değil miydi zaaflarının esaretinde
Şakıyan kanarya misali
Her yitiminde günün
Öğün atlayan sözcüklerin
Ve işte bir içimlik şiirlerden de fazlası
Ah, yetemediğim cihan
Ah, farzı muhtemel bir kıraç nota ki
Nokta özürlü ömrün fermanı
Dinmek bilmeyen feryadı
Esir düşmüşlüğün hicabında
Kaykıldığım zemin
Başa alıp yeniden döndüğüm eksen

Yüreğin azat edemediği nice sitem
En aykırısı sözcüklerin
Bir bir basamak atladığım
Devasa bir merdiven ki
Çık çık varamadığı çatısı mutluluğun
Her girdaptan kaçışım
Efsunlu sözcüklerle izdivacım
Nihayetinde esip dinen meltemin
Sihrinde dona kaldığım
Nasıl da aşikâr
Bir de payidar olsaydı ya
Gidip gelmeyenlerden
Düşen payıma
Bazen acının bazen yalnızlığın hatırına
Her çaresizlikte sığındığım
İlla ki Rabbim
Görünmeyenin de meali elbet
Kaderin teessüf ettiği bir yemin
Çarpılmamak adına
Gidip de dönemediğim her çıkmazda
Nazenin yürek
Bazen kaybolan huzura dair dilek
Şimdilerde peşindeyim kendimin
Gel-geç de değil ömür hani
Ah, en çok da yanarım yanarım
Kıymetini bilemediğim gençliğin
Dikiş tutmaz bir sökülük
Sökün eden acıların
Yâd ettiği bir iklim
En çok da ırak olduğum
İfşası ise hüznün
Kapıp da koyuverdim bir kez gözyaşımı
Yasın da izafi tufanı
Hala bulamadığım meali mutluluğun
Sevmekle hallolsaydı keşke tüm gizin...